

Kristina Kegljen

Kristina Kegljen rođena je u Slavonskom Brodu, a živi i radi u Zagrebu. Završila je MA studij anglistike. Objavljene su joj tri pjesničke zbirke (*Capricorn*, *Ne poklanjaj srce divljim stvorovima*, *Geleri i grožđice*).

Dobitnica je dvije Rektorove nagrade (za poeziju i dramski tekst), nagrade Na vrh jezika, stipendije Fonda „Dragutin Tadijanović“ HAZU, nagrade za najbolji studentski dramski tekst u Kerempuhu... Radi kao novinarka u kulturi, surađuje s domaćim kazalištima (Gradsko kazalište Sisak, Dječje kazalište Ivana B. Mažuranić, Točka na i, Teatar &TD, Scena Gorica...) te s Hrvatskim radijem, kao i s producentskim kućama na filmskim i TV projektima.

Kristina Kegljen

PUKOTINE

LICA

Luce (30)
Vinka (63)
Dino (60)
Stefan (30)
Ivan (35)
Jasmin (6)
Mara, Seka, Ilija (70-ak)

Prazna kuća. Veliki dnevni boravak, sve u bež tonovima. Sav namještaj prekriven je zaštitnom folijom. Čuje se otkucavanje zidnog sata s kukavicom, ali kao da su baterije pri kraju. Nešto protrči u mraku preko sobe, a zatim se čuje kako vilica pada na pločice negdje odostraga. Jedva čujni mijauk mačke.

Začuje se zveckanje ključevima izvana.

Ulazi Luce (30). Za njom ide susjeda VINKA (63)

VINKA

Kad ti kažem da sam čula mijaukanje. Pomislila sam da je koja mačka ostala unutra, znaš. Zato sam te zvala. Ne bih ja tebi smetala, znaš. Jesi ti dobro? Kako Marko?

LUCE

Pogledava po sobi

Dobro sam, teta Vinka. Marko isto.

VINKA

Pogleda po sobi.

Ovo je baš ružno za vidjet. A šta ćeš, nikad ne znaš kad će nekoga nešto zadesiti. Jedino mi žao tih životinja.

Ja sam ti rekla, ako ih vidim, ja ću ih nahraniti.

Ne znam kako će moj pas reagirati, ali naučit će se on...

LUCE

Samo ste mijaukanje čuli?

VINKA

Povjerljivo.

Da ti budem iskrena, čujem ja svašta.

LUCE

Jel? Odavde?

VINKA

Ne znam sad jel odavde, ali uvijek neko komešanje u susjedstvu. Čujem i kako Pejo viče na Mariju, to je nešto strašno. A kad ga vidiš, onako fin čovjek, uvijek pozdravi...

LUCE

Odlazi do telefona i vidi da je ištekan iz struje.

Nisu bili ovi za telefon?

VINKA

Ništa nisam vidjela ni čula. Da jesam, nazvala bih te, rekla sam ti.

LUCE

Sjeda na kauč i pomiluje ga rukom.

VINKA

Jel, a hoćeš prodat ili...?

LUCE

Ne znam.

VINKA

Šteta, baš šteta. Mislim, šteta da ti i Marko živite u onom malom staničku, a ovolika kuća prazna.

LUCE

Mislite? Mislim da bi mi bilo jako teško.

Pogotovo jer tata...

VINKA

Zaboravila sam na to.

LUCE

Da. Ja nisam. Ja to ne mogu shvatiti.

VINKA

Sunce moje. Ne znam što bih ti rekla. A što ne bi došla prespavati ovdje koji put? Pa ćeš sama vidjet.

LUCE

Mislite? Možda bih stvarno mogla.

VINKA

Pa da, to je i tvoja kuća!

LUCE

Nisam dugo živjela ovdje.

VINKA

Lako se navikneš. Lijepo je na selu.

LUCE

A možda bih stvarno mogla. Marko ionako odlazi na teren za koji dan.

VINKA

A kud ide?

LUCE

Afrika.

VINKA

A-hm, i moj šogor je tamo. Već skoro dvije godine. Eno, kuću su do krova sagradili.

LUCE

A ako me bude strah?

VINKA

A pa dušo, ja sam tu pored, moj Marijan je pored. Preko puta su Silvija i njena mama. Nema ti se tu šta desiti!

LUCE

Razmišlja.

Moram razmisliti.

VINKA

Jedva čujno.

A i Stefan je tu.

LUCE

Što kažete?

VINKA

Rekoh, i Stefan je tu. Vratio se. Tu je s nama.

LUCE

Stefan?

VINKA

Da, Stefan. Nije ga dugo bilo. Ma pravo da ti kažem nisam ga ni pitala gdje je bio. Ali došao je. Eno, otišao je po plin. Krenula sam staviti juhu, kad nema plina.

Tišina neko vrijeme.

VINKA

Ej?

LUCE

Prene se iz razmišljanja.

Da, ovaj. Moram vidjeti kako ću i što ću.

Nisam pametna.

VINKA

Oklijeva.

Vidi, ovaj, pa da. Nego, da te pitam...

Oprezno.

Kako ti je tata?

Odjednom sat s kukavicom iskoči i preplaši ih obje.

VINKA

Aj u mater milu!

LUCE

Nakon šutnje.

Ne znam.

VINKA

A ne znaš.

LUCE

Ne znam. Nisam dugo bila tamo. Ne znam.

VINKA

Prebaci temu

Ala je vruće, a?

LUCE

Odmahuje glavom dok gleda u zidni sat.

Da. Samo, ovdje nema ni vode ni ničega.

VINKA

A to, reći ću ja Marijanu da on nazove Vodovod i da oni to dođu priključiti. I za struju isto. A dok ne dođe, možeš se na našem vanjskom tušu. Mislim, onako u bade kostimu. Vruće je jako pa stalno ima tople vode. A ionako sve otječe dolje u potok. Jesi vidjela kako smo ga krasno uredili?

LUCE

Prilazi prozoru i zagleda se.

Visoki luster s puno staklenih ukrasa iznad njihovih glava zatreperi.

Dolje smo nekad imali veliku ljuljačku. Tata ju je stavio. Ne znam. Nekako imam osjećaj da me ova kuća zove.

VINKA

Šaljivo.

E, kad bi kuća imala usta!

LUCE

Sva sreća pa ih nema.

Vinka se posrami i zašuti.

Vinka dolazi do jedne slike na zidu i poravnava je. Vinka i Luce izlaze van.

Olujna noć. U isti dnevni boravak ulazi Luce s koferima. Skida kabanicu. Pronalazi svijeću i pali je. Skida foliju s namještaja. Na stolu su ostaci svečanog ručka. Luce poskoči jer vidi da se sve ucrvalo. Odjednom se začuje kucanje na vrata.

LUCE

Tko je?

DINO

Otvaraj ili ću zvati policiju!

LUCE

Isuse Bože!

Otvara vrata.

DINO

Kisne na vratima.

Zapanjeno.

O, to si ti.

LUCE

Da, ja. Tko bi bio?

DINO

Mislio sam... Htio sam policiju zvati.

LUCE

A što bi policija meni? Moja je kuća, jel nije?

Ili mislite da je možda vaša?

DINO

Baš si prgavo stvorenje! Jel ne možeš normalno pričati sa mnom?

LUCE

Zar bih trebala?

DINO

Šuti.

Oš me pustit unutra? Vidiš da lijeva ko iz kabla.

LUCE

Gleda u njeга, a zatim se okrene i pusti ga unutra.

DINO

Smrdi.

LUCE

Pa što?

DINO

Samo velim.

LUCE

Jel trebate što?

DINO

Vidio sam svjetlo i mislio da netko provaljuje unutra. Zato sam došao. Ni zbog čeg drugog. Eto, ako te baš zanima. Kako si?

LUCE

Ljutito sjedne na stolicu.

Fino sam.

DINO

Oklijeva.

Pa otkud ti ovdje?

LUCE

Rekla sam već. Ovo je moja kuća. Mogu kako hoću.

DINO

Nakon šutnje i pogledavanja po kući.

Pa da se to sredit.

LUCE

Ljutito.

Sve se da srediti, čika Dino, sve!

DINO

Posramljen.

Luce...

LUCE

Ništa ne morate govoriti ni objašnjavati ni ispričavati se.

Sve je ionako gotovo.

DINO

Ali ja bih htio objasniti...

LUCE

Drekne.

Dosta mi je objašnjavanja! Dosta! Svi bi mi nešto objašnjavali, nadovezivali se na ovu priču, davali svoja mišljenja, a nema svrhe. (*Rezignirano.*) Jednostavno pustite.

DINO

Što bih dao da mogu pustiti. Ne mogu, dušo. I ja sam izgubio nešto u ovoj priči.

LUCE

Bijesno.

Vi?! Van!

DINO

Luce...

LUCE

Van! Van kad vam kažem! Mrš van!

Izgura Dinu kroz vrata.

DINO

S druge strane vrata, pokuca joj.

LUCE

Odlazite.

DINO (*off*)

Shvatit ćeš jednog dana.

Luce sjeda na stolicu i teško diše. Pokušava doći do zraka. Zatim opet iskoči kukavica. Luce bijesno uzima vazu i baca je na zidni sat.

Vruć je dan. Sunce prolazi kroz sve prozore koji su širom otvoreni. Izvana se čuje kosilica. Luce uzima mobitel i poziva broj.

LUCE

Halo? Halo? Jesam dobila Afrika Investment? Dobar dan, zovem iz Hrvatske. Ne, Marka. Marka, Marka Sabljica. Dobro, čekam... Da? A nije? Luce. Nek me nazove na mobitel. Recite da sam zvala. U redu. Bok. *Ispusti telefon na pod.*

Sve to vrijeme na vratima je stajala Vinka s tanjurom prekrivenim salvetom.

VINKA

Kuc kuc?

LUCE

Trgne se.

Jebo te!

VINKA

Šaljivo.

Ma jebo tebe!

Luce se nasmije.

LUCE

Uplašili ste me.

VINKA

Nisam se počesljala danas.

LUCE

Meni ni ne vrijedi češljanje, kosa mi je sva znojna.

VINKA

Kažu toplotni udar će potrajati dva tjedna. Da poludiš, dušo moja! Eno, sva sreća pa nam je Marijan nabavio klimu. Neku polovnu, ali hladi. Dobro, moramo mijenjati kantu jer klima brzo napuni, ali dobro nam je u kući. *(Klati se rukom.)* Ti češ, jadrnice moja, svinsnut ovdje.

LUCE

Neka.

VINKA

A vidim ni telefon nije uključen.

LUCE

Ustaje.

A rekli su da će potrajati.

VINKA

Ako trebaš telefon, možeš naš koristiti, da ne trošiš mobitel. Znam koliko je to skupo. Mi dobili 450 kn telefona prošli mjesec.

LUCE

Ma ne treba, snaći ću se. A što ste to donijeli? Niste trebali ništa.

VINKA

A je li? A što si jela danas?

LUCE

Smoki. I čokoladne napolitanke.

VINKA

Podigne salvetu.

Nu, pohane tikvice. I dvije pljeskavice. Dušu dale za tebe.

LUCE

Uzima.

Hvala vam. I vi ako trebate nešto... Ne znam, sliku sa zida, slobodno se poslužite.

VINKA

Smije se.

Samo ću malo sjesti. Natekle mi vene od vrućine.

Gleda u Lucu.

I? kako je?

LUCE

Ide polako. Počela sam pospremati kuću. Bacati stvari, nepotrebne papire. Ne znam što ću s njenom robom. Možda bi vama nešto pasalo?

VINKA

Makar šta? Gdje je tvoja mama bila od mene? Ona slang, a ja čang.

LUCE

Smije se.

Ja je pamtim kao postojanu i čvrstu ženu.

VINKA

E, draga, nisi ti nju vidjela zadnjih nekoliko godina.

Shvati da je pretjerala.

LUCE

Nisam. Da.

Tjera je na plač, ali se suzdržava.

Mislim da si to nikad neću oprostiti.

VINKA

Nu, nu. Ajde se isplaći, boga ti, kako bog zapovijeda.

LUCE

Ne znam jel mogu plakati.

VINKA

I ja svašta isprdekнем iz sebe, oprost mi.

LUCE

Nemate vi ništa s tim. To je sve jedna tako glupa priča. I tužna.

VINKA

Jako tužna.

LUCE

Toliko tužna da imam osjećaj da mi se cijela ta familija ovako zgrušala, skorila ovdje negdje u prsima i neće nikad izaći van.

VINKA

Ne zna što bi rekla.

A da mi... Ma ništa. Opet moja glupa ideja.

LUCE

Ne, recite.

VINKA

Mislila sam da možda, ako si ti za, da napravimo neko malo druženje. Tu, mi susjedi. Da im se javiš, da te vide.

Malo da si misli osvjehiš.

LUCE

Razmišlja.

Ne znam...

VINKA

Gle, ti vidi. Mi to lako organiziramo. Jedno popodne, malo se okupimo i tako.

LUCE

Ne znam ima li slavija u meni.

VINKA

Nakon šutnje, tiho.

Stefan me pitao za tebe.

LUCE

Iznenadeno.

A da?

VINKA

Pa, vidio te neki dan dok je kosio i nije te ni prepoznao.

LUCE

Gleda u Vinku očekujući nastavak.

VINKA

Prene se.

I da, onda je malo pitao što radiš i tako. Da bi ti se volio javiti, ali da ne zna... Jel, kako češ ti na to, jel.

LUCE

Pa... Nemamo baš lijepu prošlost.

VINKA

A ja to sve znam, ljubavi...

LUCE

Jedno vrijeme sam, kad bih pomislila na njega, ostajala bez zraka. I ne znam...

VINKA

Sve je meni jasno to. Znam ja da on nije kolačić. O, itekako ja znam. Misiš ti da bi moja sestra njega dovela k meni da je mogla s njim? A i ona, uf. To je posebna priča, neću te gnjaviti.

LUCE

Da...

VINKA

Ustaje.

Odoh ja. Samo da ti kažem da je sutra u selu zabava, u vatrogasnom domu.

LUCE

Mislim da neću.

VINKA

Diže ruke u zrak.

Ja samo prenosim oglas! Odoh dušo, pazi se. Javi kakve su bile tikvice. *(Zaustavi se na vratima.)*

I, samo da ti onako iskreno kažem. Ja mislim da se Stefan promijenio.

LUCE

Ok, hvala.

Vinka ode.

Luce otvara kutiju od cipela prepunu slika i pregledava ih. Smije se jednoj fotografiji. Scena s fotografije odigrava se za stolom.

Svečani obiteljski stol. Za stolom sjede IVAN (35), JASMIN (6). Na stolu stoji torta sa svjećicom.

IVAN

Luce? Ajde, torta je na stolu.

Prilazi tridesetogodišnja Luce i sjeda.

JASMIN

Mogu puhati, tata?

IVAN

Čekamo mamu, jesam rekao?

JASMIN

A daj! Kad će ona više? Ja bi puhao.

IVAN

Budi pristojan. Rekao sam da čekamo.

LUCE

Tata?

IVAN

Molim?

LUCE

A gdje je mama?

IVAN

Doći će.

LUCE

Da, ali gdje je? Otkud će doći?

IVAN

Ne znam otkud, ne budi dosadna. I makni laktove sa stola.

Jasminu.

Idi obriši te balice. Nećeš valjda takav musav jesti tortu.

Tišina.

JASMIN

A kad ćemo jesti tortu?

IVAN

Drekne.

Ne znam, ne znam! Ajde malo šutite za promjenu!

Ne mogu mislit od ovih ljudi!

JASMIN

Kojih ljudi?

IVAN

Ššš. Jel čuješ? Jel ih čuješ?!

Svi utihnu.

JASMIN

Meni fali mama.

IVAN

Tvoja mama je kurva. Kurveština! Jesi znao to?

LUCE

Opomene ga.

Tata!

IVAN (Luci)

I ti ćeš biti kurva. Pogledaj se.

JASMIN

Hoće doći i čika Dino?

IVAN

Drekne i sruši sve sa stola.

Ubit ću vas, majku vam vašu jebem! Gonite se odakle ste i došli, sotone, majčicu vam jebem! Mozak mi je gnojan! Crknite dabogda!

Nastane muk.

Jasmin strepi za stolom, a Luce se nagne i šapne mu.

LUCE

Sad puhni.

Jasmin puhne.

Noć je. Luce nemirno spava na raširenom kauču.

Trza se u snu, dok se kućom šire sitni i jedva čujni zvukovi klepetanja, namještaja, pribora za jelo.

Začuje se mijaukanje mačke. A zatim se vidi sjena na prozoru i lagano kucanje.

LUCE

Trgne se.

Tko je?

STEFAN (off)

Ja sam.

LUCE

Ljutito se vrati u krevet.

Ajde idi.

STEFAN

Neću.

LUCE

Pa onda stoj tu, što ću ti ja.

Tišina.

STEFAN

Mogu stajati cijelu noć.

LUCE

Stoj onda.

Tišina.

STEFAN

Imam ključ i mogu ući ako želim.

LUCE

Otkud ti ključ?

STEFAN

Vinka mi dala.

Tišina.

LUCE

Ne mogu sada to.

STEFAN

Koje?

LUCE

To sad tu s tobom, nešto. Što god.

STEFAN

Ja bih te samo htio vidjeti izbliza.

LUCE

E, pa, imao si prilike.

Tišina.

STEFAN

Jel imaš još uvijek onaj madež ispod oka?

Tišina.

LUCE

Boli te briga.

STEFAN

Morat ćeš popustiti. Kuća do kuće smo.

LUCE

Ne planiram ovdje biti dugo.

STEFAN

A gdje ćeš?

LUCE

Oklijeva.

Imam planove.

STEFAN

Kakve?

LUCE

Biti sretna do kraja života. Udati se.

STEFAN

Udati, a sama tu živiš.

LUCE

Dečko je otišao zaraditi lovu. Ono što ti ne znaš.

Tišina.

STEFAN

Na meni te nije privukla moja lova ili ne-lova.

Znaš dobro da...

LUCE

Stefane?

STEFAN

Da?

LUCE

Ajde odjebi istim putem kojim si i došao.

Tišina.

Tišina.

Tišina.

LUCE

Ej?

Nitko ne odgovara.

Kuća se oglašuje škripanjem odnekud.

Iskoči kukavica iz sata. Nakon nemirne noći, sviće dan.
Pakleno je vruće. Luce je u gaćama i kratkoj majici i sprema po kući uz neku energičnu glazbenu podlogu. Sve sa stola kupi u stolnjak i trpa u velike vreće za smeće. Zatim otvara regal, gornji dio, iz kojeg na nju padne hrpa bisernih ogrlica. Ona ih uhvati u ruke i shvati da su neke krvave. Brzo ih ispusti na pod. Uzima čašu vode i zalijeva se njome po glavi i pere ruke, struže ih gorljivo.

Za to vrijeme na vrata su došle Seka, Mara i Ilija, brat i sestre koji od malena žive skupa u istoj kući. Starci. Drže se stisnuti skupa, kao da su jedno tijelo. Njihove replike se jako brzo izmjenjuju i skoro pa nadopunjuju.

SEKA
Faljen Isus!

MARA
Dobar dan!

ILUJA
Dobar dan.

LUCE
Trgne se kad ih primijeti i skriva se iza stolice da joj ne vide gaćice.
Majko milat!

SEKA
To smo mi, Luce.

MARA
Mi malo došli obić.

ILUJA
A vruće ko u rerni, he he.

LUCE
Ovaj, nisam baš obučena. U gaćama sam.

MARA
Ajde, ko da imaš nešto drukčije od mene.

SEKA
Vidla sam ja tvoju čuču kad si bila ovolišna.

ILUJA
Ja sam vidio u magazinu.

LUCE
Ovaj, dobro...

MARA
Vidjeli smo da si došla. Malo ćeš ostat, ha?

SEKA
Ovdje je bolje nego u gradu na onom užeglom betonu.

MARA
Ma ima zraka! Ovdje ima zraka, ej!

ILUJA
Ovo je kuća tvoje mame.
Seka i Mara ga drmnu laktovima.

MARA
Htjele smo ti reći da ako što god trebaš...

SEKA
Mi smo znaš gdje.

ILUJA
Krećili smo kuću prije koji mjesec.
Ogleda se.
I ovdje bi trebalo okrećit. To ti ja mogu za malu paru.

SEKA
Ti ćeš takav kļakav?

MARA
Pusti, ako se dogovore, nek kreći.

SEKA
On uvijek zabada nos...

ILUJA
Pa ponudio sam se! Može i bez love. Ja bih tu neku boju marelice opalio.

SEKA
Ironično.
Ma boja plijesni!

MARA
Šta odmah skaćeš na njega?

ILUJA
Luci.
Gledaj, u dva-tri dana ja to napravim cakung-pakung.

MARA
Dobro, baš u dva-tri dana, sad...

LUCE
Drekne.
Ne trebam krećenje!
Svi stanu i gledaju u nju u tišini.

ILUJA
Oš da ti vode donesem?

SEKA
Sva si, eto, mokra od znoja.

MARA
Fala bogu pa naš ventilator radi.

SEKA
Mara.
E, da. Dobro si me podsjetila. Treba kupiti baterije za tranzistor.

ILUJA
Ima baterija.

MARA
Eno, nema ih. Bile u ladici i nema nijedne.

LUCE
Hvala što ste došli, hvala.

MARA
Eto, tu smo.

SEKA
Preko puta.

ILUJA
Jel, a gdje je čiča Ivica?

Nastane muk.

SEKA
Kroz zube.
Jesam ti rekla da to ne ispituješ?

ILUJA
Pa samo pitam.

MARA
Spazi bisere na podu.
A gle čudesa ovdje!

SEKA
Prilazi.
Jao, divni su.

MARA
Pokušava sastrugati crvene mrlje. Gleda u njih i pljučka u prst pa ih struže.
Ko da se nešto nahvatalo.

SEKA
Uzima bisere i pregledava ih.
Meni to izgleda ko sos-paradajz.

LUCE
To je krv!
Mara i Seka ispuste bisere.
Tišina.

ILUJA
Makar šta!

LUCE
Sjedne na stolicu.
To je krv. Ne znam čija, ali sasvim sigurno je da nečija jest. Možda je mamina. Ili bracina. Možda je čak i tatina.
Nije sos, ne.

SEKA
Ogleda se po kući.
Da, ovdje je bilo... svašta.

LUCE
Moja obitelj.

MARA

Je, obitelj.

ILJA

Pa znamo mi da se tu dogodio sranje.

SEKA

Ajde, dosta. Idemo!

MARA

Ajmo mi polako.

SEKA

Mi smo tamo, znaš gdje. Pa ako štogod trebaš...

ILJA

Krečenje ili tako...

LUCE

Hvala...

Mara, Seka i Ilija odlaze. Ilija zastane na vratima.

ILJA

Na brzinu izgovori.

Pokoj im vječni, bog mir dao duši.

Seka ga vuče za rukav.

Luce ostaje sama. Uzima telefon. Drhturi.

Govori u slušalicu.

LUCE

Marko? Stvarno bi mi puno pomoglo da se javiš. Jebote.

Ovo je... Ovo ovdje je baš, ono, za popizdit. Ovdje je sve puno uspomena. Ne znam mogu li sama. Nazvat ćeš, je li tako? Kad uključe ovaj telefon, zavonit će.

Afrika na liniji. Dotad, ono. Ko živ, ko mrtav.

Pogledava prema vratima.

LUCE

Ilija? Mare?

Nitko se ne javlja.

Odlazi, a zatim se vraća u kupačem kostimu.

Polako izlazi na terasu (prema publici). Staje pod vanjski tuš i tušira se. Pjeva.

LUCE

Miris kože, o moj bože

Mala beba kupku treba...

(Smije se sama sebi zbog te uspomena.)

Trljaj, ribaj, crno skidaj,

Sjaj joj daj kao da će u raj.

Prene je Dino.

DINO

Lijepo pjevaš.

LUCE

Čovječe! Prestanite me plašiti.

DINO

Sjećam se tog pjesmuljka. To su pjevali svim bebama u selu. I tebi tvoja mama.

Luce šuti i pere se.

DINO

Sjedne na rub.

Ja se sjećam kad si se ti tek rodila.

LUCE

Jel? Ja ne.

DINO

Donijeli su te u žutoj dekici. Onako malu, malu.

Bila si ko čokanjčić.

LUCE

Baš lijepo da vas na rakiju asociiram.

DINO

Jel se ljutiš?

LUCE

Šuti.

DINO

Mislim, znam da se ljutiš. Nisam ja lud, znam ja da si ti znala.

LUCE

Ne moramo sad o tome pričat. Bilo pa prošlo.

DINO

Nije uvijek sve 'bilo pa prošlo'.

LUCE

A što bih trebala sada? Da pričam o tome?

Da plačem ili urlam?

DINO

Možeš pričati. Bit će ti lakše.

LUCE

Mislim da mi nikad neće biti lakše.

DINO

A moraš nekako pregrmit.

LUCE

Pa evo. Jel nisam došla? Jel nisam ušla u ovu vražju kuću i jel ne diram iste te stvari i jel ne udišem iste mirise?

DINO

Baš si poeta. Jel pišeš još pjesme?

LUCE

Ne pišem.

DINO

Trebala bi. Pisala si u osnovnoj školi.

LUCE

Vi znate o meni više nego ja sama.

Tišina.

DINO

Ako želiš, ispričaj ću ti sve.

LUCE

Nisam sigurna da želim znati...

DINO

Ja sam je volio, Luce. To je moja istina.

LUCE

Ona je imala mog tatu.

DINO

Ali, on... Znaš i sama.

LUCE

Dok ste vi njoj bili potpora, tko je meni i Jasminu bio

potpora? Mislite da ja ne znam kakav je stari bio?

Ja to najbolje znam!

DINO

Govorio sam joj da se rastane.

LUCE

I da nas ostavi s njim?

DINO

Ne, Luce! Htio sam da i vi idete! Samo je trebala reći 'ajmo'.

LUCE

Nakon tišine.

E, pa, očito je bilo prekasno. A što bi s njim bilo, ha?

DINO

On je trebao odavno biti u bolnici.

LUCE

Šuti.

DINO

Ona ga nije imala srca poslati tamo.

LUCE

Možda ga je voljela. Možda je.

DINO

Bojala se, to je. Bojala se kako će to sve izgledati. U selu, jel.

LUCE

Jel on znao?

DINO

Što?

LUCE

Za vas, jel znao?

DINO

Ako i jest, nikad nije ništa rekao. Meni.

LUCE

Ali meni ta sjećanja kao da isklizavaju iz glave! Ja se

točno sjećam kako smo sjedili ovdje na stepenicama, on me obgrlio, a ja sam plakala i plakala i plakala. On me zagrlio i rekao 'nemoj plakati, doći će mama sada'.

DINO

Bolio te zglob, a na sebi si imala zelenu haljinu.

LUCE

Da, kako znate?

DINO

Jer sam to bio ja, a ne on. Ja sam te pazio. On ti je stegnuo ruku. Čuo sam kako vrištiš i došao sam.

LUCE

Zbunjeno.

A mama... Gdje je mama bila?

DINO

U bolnici. S Jasminom.

LUCE

Sjeda.

Što mu je bilo?

DINO

Puknuo mu je bubnjić.

LUCE

Kako?

DINO

Čuška iza uha.

LUCE

Bože! Ja sam mislila... Mislila sam da je gluha na to uho jer si je štapićem za uši...

Tišina.

DINO

Ja sam htio sve najbolje. Njoj i vama. Nije bilo dobro, ne.

LUCE

I onda se sve dogodilo...

DINO

Da, odjednom je sve otišlo u kurac.

Mijenja se scena. IVAN sjedi za stolom, prilazi LUCE u kupaćem kostimu.

LUCE

Tata?

On ne reagira nešto gleda u prazno.

LUCE

Tata? Tatko?

Ja bih se išla kupati na potok. Samo malo, samo da umočim noge malo. Mislila sam da ako me pustiš na kratko, neće mi ništa biti.

(Okrene se prema potoku/publici.)

Vidiš kako je sunce vani. Vrućina. Malo bih se osvježila.

Ivan joj prilazi.

IVAN

Sjedni.

LUCE

Ali...

IVAN

Sjedni.

Luce sjedne.

IVAN

Jel vidiš ono tamo?

LUCE

Koje?

IVAN

Ono tamo, vidiš onu crnu rupu?

LUCE

Ne.

IVAN

Drekne.

Jel vidiš?!

LUCE

Strese se.

Vidim, vidim.

IVAN

Oni su tamo.

LUCE

Tko je?

IVAN

Oni, pričao sam ti o tome.

LUCE

Škilji.

Ali ja ništa ne vidim.

IVAN

Idi im reci.

LUCE

Što da im kažem?

IVAN

Idi im reci da prestanu lajati.

LUCE

Ja ne bih.

IVAN

Idi kad ti kažem.

LUCE

Ne bih.

IVAN

Gurne je.

Ajde.

Luce nevoljko ustane.

IVAN

Ne čuju te, glasnije.

LUCE

Tiho.

Nemojte lajati.

IVAN

Glasnije!

LUCE

Nemojte lajati!

IVAN

Reci im da ih bog vidi, da prestanu.

LUCE

Plačno.

Ne bih.

IVAN

Ajde!

LUCE

Bogo vas vidi, prestanite lajati!

Ivan je uhvati za zglob i čvrsto stegne.

Ona jaukne.

IVAN

Glasnije, Luce!

LUCE

Nemojte lajati, tata se ljuti! Ako se tata ljuti, onda smo mi krivi! Ne dolazite po nas, bježte! Tata? Tata? Tata ja ovo više neću raditi. Tamo nema nikoga, baš nikoga. To je sve tebi u glavi. Mama je rekla da si ti bolestan i da pazimo kako hodamo i pričamo i jedemo. Jasmin je rekao da je mama otišla s čika Dinom. Tata, tebi nije dobro! Pusti nas na miru! Idi s njima, idi s njima...

Ivan je već otišao.

Luce sjeda na stepenicu. Plače.

Dino je obgrli oko ramena.

DINO

Vidiš? Vidiš kako sjećanja varaju.

LUCE

Ja se volim sjećati samo lijepih stvari. Mog prvog crvenog bicikla. Sladoleda koji mi curi iz bradu. Boših nogu u travi punoj tratinčica.

DINO
Ja se ne sjećam svog djetinjstva. Ti se barem sjećaš.
Makar su sjećanja lažna.

LUCE
Lažna? Nisu lažna, samo su razabrana. Pamtim...
Pamtim i sve one krvi iz bratovog nosa.
I sve moje počupane pramenove. Držala sam ih
dugo godina u kutijici.

DINO
Zašto?

LUCE
Mislila sam da tako treba biti. Da ih sačuvam za nekad
poslije. Imala sam dugu kosu, do pola leđa.

DINO
Sjećam se.

DINO
Onda ju je mama odrezala. Rekla je da je tata rekao
da mi ne stoji. Da je puna buha i kukaca.

DINO
Imala si kosu na mamu.

LUCE
Samo to je njezino. Sve ostalo na staroga.
Tišina.

LUCE
Umorna sam. Spava mi se. Imam osjećaj kao da lebdim,
kao da lebdim iznad ove kuće. Vidim Jasmina kako je
nogama zagazio u potok. Ribe mu se motaju oko prstiju.
Tako sam umorna...
Dino odvodi Lucu u krevet i odlazi.

*Pada večer. Iz kuće dopire zveket pribora za jelo, netko
uštima žice. Žamor ljudi. Vatrogasna je zabava.
Luce sjedne u krevetu i osluškuje glasove sa zabave
koji su u offu.*

ŽENA 1
Je. Vidla sam da je došla. Ko da joj je to trebalo.

VINKA
Pa što ima veze? Nek se suoči sa svime.
Ona je dobra cura.

ŽENA 2
Meni uopće nije izgledala normalno.

VINKA
Što pričaš ti? Normalna je, zašto ne bi bila?

ŽENA 2
Ima taj ludački pogled. Ko stari Ivica.

MUŠKARAC
Taj je prolupo sto kroz sto.

VINKA
Pustite vi nju na miru. Tko joj je ostao? Nikog nema.

ŽENA 2
Pa kad su svi ko sfureni vrućom vodom bili.
Otkad ih poznajem, svi su ljudi. I Ivanov stari.

MUŠKARAC
Zaklo ženu!

VINKA
Ironično.
Vi ste svi med i mlijeko!

ŽENA 1
Barem nismo nikoga ubili.
Čuje se svirka, pjesma, žamor.

ŽENA 1
Zacokće zubima.
Vidi Dine, propo sav.

ŽENA 1
On je sve i zakuho.

VINKA
Nitko nije ništa kuhao. Dosta.

ŽENA 1
Kako ne? Da nije bilo njega...

VINKA
Da nije bilo njega, djeca bi umrla!
Tišina.
Luce legne i zaspi.

*Dolazi Stefan u kuću. Prilazi zidnom satu s odvijačem
i popravlja ga. Odjednom kukavica jako iskoči
i Luce se prene iz sna.*

LUCE
Šta radiš ovdje?!

STEFAN
Oprosti.

LUCE
Izađi van.

STEFAN
Vinka me poslala. Da popravim ovu bezobraznu
kukavicu.

LUCE
Ironično.
Hm, kukavicu...

STEFAN
Hoćeš kavu? Vinka je poslala kavu i palačinke.
Znaš kakve palačinke radi...

LUCE
Prekine ga.
Ne mogu se... Ne mogu se praviti da je sve ok.

STEFAN
Posramljeno.
Nisam ni rekao da je ok.

LUCE
Onda idi.

STEFAN
Ne mogu. Želim te vidjeti. Pričati s tobom. Osim toga,
moram popraviti kukavicu.

LUCE
Što je ovo s ovim selom? Svi samo upadaju u ovu kuću

kao da je njihova...
Ustaje i oblači kućni ogrtač.

STEFAN
I ja sam se teško naviknuo, vjeruj mi...
Tišina. Luce si toči kavu.

LUCE
A gdje si bio?

STEFAN
Kako misliš?

LUCE
Vinka je rekla da si se vratio onekud. Di si bio?

STEFAN
Nakon pauze.
Sređivao sam se.

LUCE
I?

STEFAN
I?
LUCE
Mislim, jesi se sredio?

STEFAN
Donekle.

LUCE
Ironično.
Ajde baš lijepo, nek si sebe sredio. Napravio si meni
sranja za cijeli život.

STEFAN
Znam... Htio bih...

LUCE
I ja bih htjela svašta. Pa ne ide i ne ide.

STEFAN
Sjeda i gleda u nju.
Lijepa si.

LUCE
Prevrne očima.

STEFAN
Prevrći koliko hoćeš.
Tišina.
Luce... Promijenio sam se.
(Dodirne joj pramen kose.)
Mislim da sam zreo za... neke lijepe stvari u životu.

LUCE
Posprdno.
Ha! Udajem se, znaš.

STEFAN
Makne ruku.
Znam, da. Znam.

STEFAN
Nikad nisam imao normalan život. Normalne odnose.
Sve se događalo prebrzo i prežestoko...

LUCE
Jel se još pucaš?

STEFAN
Molim? Ne. S tim je gotovo.

LUCE
Pruži ruke.
Stefan umjesto da pruži ruke i pokaže joj nadlanice, zgrabi Luce u strastveni zagrljaj i posjedne je za stol.

LUCE
Uzdišući.
Stefane...

STEFAN
Ha?

LUCE
Moram ti nešto reći...

STEFAN
Aha...?

LUCE
Jebi se...
Na vrata bane Vinka.

VINKA
O... O... ja sam samo, ovaj...
Stefan i Luce se razdvoje.

VINKA
Domaći pekmez od šijiva! Ako ne voliš, ovaj,
Luce, taj od marelice. Jel. Marijan kaže da je prekiseo.
Oдох ja.

STEFAN
Ne, ne. Baš sam krenuo u garažu po...
Stefan ode.

VINKA
Smijulji se.
Dobro jutro.

LUCE
Ništa. Ništa se ne događa.

VINKA
Pa jesam šta rekla? *(Pokaže.)* Pekmez!
Vinka sjeda.

VINKA
Jesi dobro?

LUCE
Jesam, da. Jesam.

VINKA
Ovi su se sinoč ponapijali na zabavi.
Po jednog su došli traktorom i prikolicom.
Sumnjam da je taj spavao u kući!

LUCE
Smije se.

VINKA
Sa Stefanom si riješila sve?

LUCE
Otresito.
Nismo mi ništa riješili!

VINKA
Obrambeno.
Dobro, dobro. Mislila sam samo, da, ovaj...

LUCE
Dobra je kava. Jaka je. Ja ne pijem sa šećerom
već godinama.

VINKA
Stefan je... Ne znam jesam li ti ikad pričala...
On je imao jako težak život.

LUCE
Zar nismo svi?

VINKA
Moja sestra je bila ovisnica kad ga je rodila.

LUCE
To mi nije nikad rekao.

VINKA
Sumnjam da ti je rekao išta. Toliko je strašno.
Bio je na onim bejbi metadonima.

LUCE
Užas.

VINKA
Onda ga je ostavila s ocem. Ona je preselila u drugi grad,
s nekim drugim drogerašem. Stari mu je bio...
Bio je u ratu i nije baš, ono, jel. PTSP, jel.

LUCE
Svatko ima svoju priču...

VINKA
Prekine je.
Tukao ga je. Jednom mu je slomio dva rebra i ruku.
Drugi put nos.

LUCE
I moj tata je nas tukao.

VINKA
Znam, da.

LUCE
Očito su svi znali.
Samo su meni sjećanja poremećena.
Tišina.

LUCE
Mislim, znala sam da se drogira, ali to sam tek
naknadno saznala. Jednom me je nazvao i dahtao
u slušalicu. Govorio kako mu je dobro, kako se baš
dobro... „šutnuo“ u venu. Da, tako mi je rekao.

VINKA
On je dobar dečko. Dobar je dečko. Zastranio je, ali je
dobar. Tata mu je ubio čovjeka, u zatvoru je. Ma, slušaj.
Neću te više gnjaviti depresijama. Družite se,
budite dobri.
Luce šuti. Gleda u dvorište / u publiku.
Ne sluša što Vinka govori.

VINKA
Idem. Obećala sam napraviti sataras. Moj Marijan
može toga pojesti cijeli galon. Tu sam, ako me trebaš.
Bilo što, bilo što...

*Vinka odlazi, a Luce ustaje i prilazi dvorištu. Na dvorištu
je velika ljuljačka. Na njoj sjedi Jasmin (6) i ljulja se.*

LUCE
Jasmine?

JASMIN
Pjevuši nešto tiho.

LUCE
Jaso?

JASMIN
Hopa-cupa skoči, da ti vidim oči...

LUCE
Jesi dobro?

JASMIN
Aha.

LUCE
Hoćemo se igrati?

JASMIN
Boli me ruka.

LUCE
Mogu vidjeti?

JASMIN
Ne možeš.

LUCE
Što pjevaš?

JASMIN
Glasno.
Mama i Dino zaljubljeni par, kad se budu vjenčali dobit će i dar!

LUCE
Kroz zube.
Šuti!

JASMIN
Zašto?

LUCE
Čut će te tata.

JASMIN
To je on pjevao. Tata je to pjevao. Od njega sam čuo.

LUCE
Kad, Jasmine?

JASMIN
Jel nas mama voli?

LUCE
Naravno da nas voli.

JASMIN
A zašto ne voli tatu? Ja volim tatu. Jel ga ti voliš?

LUCE
Pa...

JASMIN
Ako kažeš da ga ne voliš, ja ću mu reći.
I onda ćeš dobiti svoje!

LUCE
Jel bi htio da odemo negdje?

JASMIN
Uzbudeno.
Gdje, seko?

LUCE
Negdje daleko. S mamom.

JASMIN
Ja bih išao tamo gore kod antene. Rekao je tata da tamo imaju neki ljudi koji cijelu noć sviraju i pjevaju i plešu i igraju se.

LUCE
Negdje drugdje. U drugu zemlju.

JASMIN
Razmišljaju.
A hoće ići čika Dino s nama?

LUCE
Možda.

JASMIN
E onda neću.
Jasmin ustaje i kreće prema potoku.

LUCE
Kud ćeš?

JASMIN
Idem preko.

LUCE
Što ćeš tamo? Ne idi, duboko je.

JASMIN
Tata je rekao da im odem reći tamo.

LUCE
Jasmine, ne idi!

JASMIN
Ali tata je rekao da će mi izbiti zube ako im ne kažem.
A tek su mi narasli!
Jasmin odlazi u potok.

LUCE
Jasmine, vrati se!

JASMIN
Pjeva.
Hopa-cupa skoči, da vam vidim oči....
Luce odlazi pozvati po pomoć.

Sva soba prekrivena je opet najlonom. Luce dolazi na scenu s biserima i u maminj bundi. Pije vino iz boce.

LUCE
Ajde, gdje ste?
Pojavljuju se Mara, Ilija i Seka. Poslažu se kao zbor jedno pored drugoga. Ilija izvadi štimalicu i puhne u nju.

MARA
Joj, šta izvodi?

SEKA
Aj ga pusti.
Ilija dignu ruku i krenu pjevati.
Majka Luce kroz tri gore zvala,
A Luce se kroz tri odazvala,
„Jesi! majko ubijella platno?“
„Nisam ni počela, majko.
Na izvoru mutna voda jako.
Plavo momče zamutilo, majko.

Kun' ga majko i ja ću ga kleti.*
„Kćeri moja, voda nek ga nosi.“
„Kog ću onda milovat po kosi?“

Luce plješe.

MARA
A gdje su ostali?

SEKA
Mi smo sami?

ILIJA
Više za nas!
SEKA
Čega?
Ilija slegne ramenima.

LUCE
Nema drugih. Samo mi.

MARA
Nisam se uredila za krećenje.

SEKA
Pa što se imaš uređivati za krećenje?

ILIJA
A koju bi boju metnula?

MARA
Ne mogu ja ovakva. Sve ću se zaflekat.

ILIJA
Šta ima veze? Kao da te itko vidi?
Nastane muk. Pogledaju u Luce.

LUCE
Bijelo. S crvenim nanosima.

ILIJA
Ma neće ti to proći...

SEKA
Kud baš crvena?

MARA
Meni je crvena lijepa, onako strastvena.

LUCE
Boja krvi.

ILUJA
Ide uz kuću, to ti mogu reći.

LUCE
Jel tako?

SEKA
Pomakne se na jedan dio poda.
Evo, ovdje je nešto bilo.
Prilazi Mara.

MARA
Što?

ILUJA
Ko neka lokva meni izgleda.

LUCE
Znate što je tu bilo?
(Otpije.)
Moja mama.

SEKA
Ova iz pjesme?

ILUJA
Pa ima ona svoju mamu.

MARA
Imala je. Sada nema.

LUCE
Sada više ne.
Luce pogleda gore.

LUCE
Eno rupa.
Svi pogledaju u vis.

ILUJA
Vidi, stvarno. To bi ja mogao zagletat.

SEKA
Dosta je velika.

MARA
Nama je prošle jeseni krov prokišnjavao.

SEKA
Pa smo stavljali lavore da ne kapa po podu.

ILUJA
A od čega je rupa?

MARA
Ko da ne znaš!

SEKA
Nekad si stvarno tupson.

ILUJA
Može biti od bilo čega.
Vas dvije ste otrovnice!

LUCE
Pomalo pijana.
Tu je bila mama. Moja mama.

SEKA
Nije joj jasno.
Ma di?

LUCE
Ovako je visjela.

ILUJA (Sekir)
Jel je stvarno?

SEKA
Ja sam je vidjela kad je išla iz trgovine.

MARA
Da, zadnji put. I tri su se mačke muvale
oko njenih nogu.

SEKA
Kupila je najskuplji WC papir.

MARA (Sekir)
Pa u trgovinici ni nema drugoga.

SEKA
Pokradaju nas.

ILUJA
A gdje je bio tata?

MARA
A brat gdje je bio?

SEKA
Gdje si ti bila?

LUCE
*Otvara kantu s bojom. Vadi kist umočen u crveno
i šara posvuda.*
Ovdje je bio Jasmin, ovako je sjedio i tresuckao nogom.

SEKA
Nije mu pjena išla na usta?

MARA
Pjena ide psima.

SEKA
I mačkama, vidjela sam.
Začuje se mijauk mačke.

LUCE
Gledao je u tatu. Tata je gledao mami u oči.

ILUJA
Kakve je imala oči?

LUCE
Plavozelene. Mijenjale su se na svjetlu.

SEKA
Smije se.
Ko ona jedna mačka. Jedno zeleno, drugo plavo!

MARA
Dobro, i dalje?

LUCE
Jasmin je gledao tatu i tresuckao nogom. Tata je gledao
mamu u oči dok ju je držao rukama za vrat.

ILUJA
I onda?

LUCE
I onda mu je sijevnulo. Nešto mu je sijevnulo tu negdje,
iza očiju.

MARA
Mogu si to zamisliti.

SEKA
Da, kao nešto bijelo.

ILUJA
A kome je sijevnulo?

MARA i SEKA
Pa bratu!

LUCE
Tata je mislio da je mama čovjek u crnom kaputu
sa perom zataknutim za šešir. Mislio je da u ruci drži
knjigu koja će otkriti sve njegove pakosti. Prvo ju je
škropio rakijom. A onda je iskidao listove iz te knjige
s narodnim pjesmama. Ali to nije bila knjiga.

ILUJA
Nije?

LUCE
Ne, to su bile njezine ruke. Izgrebao ju je do krvi.
Onda ju je poškopio rakijom.

MARA
I u oči?!

LUCE
Da.

ILUJA
Šteta rakije.

SEKA
Laktom ga.
Šuti i slušaj!

MARA
I onda?
*Luce stoji nekoliko trenutaka na mjestu
i gleda u prazno.*

SEKA
Alo?

MARA
*Mahne joj rukom ispred očiju.
Halo, halo?
Svi troje odmahnu rukom i izadu van.
Luce ostaje sama. Polagano počinje krečiti.
Boji zidove u crveno. Sve je iskrizano u crvenoj boji.
Luce mahnitno zamahuje kistom i škropi sve u crveno.
Na vratima se pojavio Dino. Zaprepasti se neredom u kući
i prizorom Luce kako u bundi kreči, sva umrljana bojom.*

DINO
Htio sam ti pokositi ispred ku...Ej? Malena, hej?
Luce se raspadne. Krene jecati.

DINO
Ej, ej.
*Dino joj priđe i zagrlj je. Nježno joj skine bundu.
Odvede je pod tuš i ondje ispire boju s nje. Luce plače.*

LUCE
Sjetila sam se pjesmice što ju je mama pjevala.

DINO
Ona je znala puno pjesama.

LUCE
O potoku i plavom dečku.

DINO
Znam tu. To je naša stara seoska.

LUCE
Da. Tu. Oni su mi ju je pjevali...

DINO
Tko, dušo?

LUCE
Njih troje.

DINO
Dušo, nema više mame ni Jasmina.

LUCE
Jasmina je odnijela voda. „Voda nek ga nosi“.

DINO
Da...

LUCE
A mame nije bilo da ode po njega. Ja nisam znala plivati.
Mama je bila s vama!

DINO
Mama je bila s tatom u bolnici.

LUCE
Ne! S vama.

DINO
Bila je s njim. Hitna je došla po njega.
Ti si otrčala po mene.

LUCE
Zar....

DINO
Krenuo sam za Jasminom, ali nisam ga više vidio.

LUCE
Ne, ne...

DINO
Nisam ga više vidio. Prevelik mulj je bio.

LUCE
Ja sam ga trebala zaustaviti.

Mislila sam da se šali.
Nisam znala plivati.

DINO
Nisi ti kriva. Bila si mala.

LUCE
Trebala sam ga čuvati. Mama mi je rekla da pazim
na njega, ali nisam pazila...

DINO
Otišla si po pomoć.

LUCE
To nije bilo dovoljno! Prvo sam mislila da neće daleko.
On je mrzio ribe. Bojao se riba. Ili nije. Ne znam više,
ne mogu se sjetiti. Jebe me to što se ne mogu sjetiti!
Sad bih krenula za njim, potrčala bih i uhvatila ga za
ruku. I boljelo bi ga, znam, ali ja bih ga vukla svom
snagom, i čupala iz te vode.

DINO
Ššš.

LUCE
Sanjam isti san već godinama. Da je Jasmin na ljuljački i
lulja se snažno, mahnitno. I toliko se zaljulja da ga ljulja-
čka prebaci preko dvorišta. Ravno u vodu. Tata više za
njim: „Reci im da uskoro stižem“. I Jasmin padne u vodu.
Ali velika crvena riba ga primi svojim ustima i dovuče
natrag na obalu. I posvuda padaju šljokice i štras.

DINO
Hoćeš da pozovem hitnu?

LUCE
I on padne i riba ga uhvati.

DINO
Gdje ti je mobitel?

LUCE
Padne, ali ga uhvati.
I dovuče ga na obalu.
Uhvati ga ustima.
On padne, ali ga uhvati ustima.

DINO
Poziva.
Halo, trebao bih hitnu... Da..

LUCE
Padne i uhvati ga.
Padne i ona ga uhvati.
Ovako ga ustima.
U vodi je.
Ali je na obali.
U vodi je do grla.
Voda mu ispunjava oči...
*Svjetla hitne pomoći bijeskaju ispred kuće.
Dino odvodi Luce. Kuća utone u mrak. Kuća škripi,
čuje se zveckanje posuda. Mačke se glasaju,
ima ih nekoliko. Sviče dan.*

Pojavljuju se Seka, Mara i Ilija.

SEKA
I ošla.

MARA
Samo tako.

ILUJA
Nije ni okrenula.

MARA
A svi su on takvi bili.

SEKA
Kakvi?

MARA
Čaknuti. To im je s koljena na koljeno.

ILUJA
Auu, što je to bilo ludo.

SEKA
I ja bih se objesila od muke.

MARA
Koliko si puko bi konop!

SEKA
Zločesta si.

ILUJA
A gdje je?

SEKA
U ludari je.

MARA
Nije u ludari, što melješ ti?

ILUJA
Ja baš nešto razmišljam... Šteta kuće.

SEKA
Je, lijepa je.

MARA
Bila lijepa. Sad smrdi i puna je duhova.
SEKA i ILUJA prasnu u smijeh.

SEKA
Meni se baš sviđa. Ja ne idem nikud.

ILUJA
Ja isto, ali čim okrečim.

MARA
Kog briga kakve je boje?

SEKA
Meni su bunde divne! Nikad nisam imala bundu.
Pojavljuje se Luce. Sjeda za stol.

MARA
Nu, vidi je.

SEKA
Baš se objesila.

ILUJA
Blijeda ko krpa.

MARA
I ja bi da me ima.

ILUJA
Maše Luci rukom pred očima.
Malena?

SEKA
Pravi se da nas ne vidi.

MARA
Može se ona praviti koliko hoće, mi se ne mičemo.
Jel tako?

SEKA
Prošlost se nikad ne miče.

ILUJA
Al smo mi prošlost?

MARA
Bože tebe! Pa jesmo.

SEKA
Ja bih htjela biti i budućnost.

MARA
A da sad!

SEKA
Pa što? Lijepo mi je kod nje.

MARA
Luci.
Alo, mala, šta se praviš sad?
Luce ne reagira.

SEKA
A je se uobrazila!

ILUJA
Meni je dosadno. Ja ode.

SEKA
Kuda?

ILUJA
Ode. Drugdje.

MARA
De čekaj mene...
Krenu. Seka za njima.

SEKA
Moramo kupiti baterije za tranzistor...
Odu.
Luce se penje na ljuljačku.
S dvorišta se pojavljuje Stefan.

STEFAN
Ej.

LUCE
Hej.

STEFAN
Kako si?

LUCE
Sjebano.

STEFAN
Možda ćeš se smijati, ali znam kako ti je.

LUCE
Nije mi smiješno.
Tišina.
Stefan sjeda na stepenicu.

STEFAN
Bio sam u čuzi.
Luce šuti.

STEFAN
Trebale su mi pare. Par pljuca na granici.

LUCE
Sranje.
Stefan šuti.

STEFAN
Kad sam imao četrnaest, stari mi je dao moj prvi ekser u životu. Rekao je, „ionako ćeš prije ili kasnije“.
Htio je reći da sam jednako šrot kao i on.

LUCE
Žao mi je zbog toga.

STEFAN
I mama je mislila tako. Zato me ostavila s njim.

LUCE
Naša je mama nas isto ostavila.

STEFAN
Ali to nismo mi, Luce! Ja nisam moj stari, ti nisi tvoj stari.

LUCE
Teško mi je vjerovati u to.

STEFAN
Ja sam se umorio od toga.
Tišina.

LUCE
Još uvijek mi nisi vratio moje pare.

STEFAN
Oprosti za to.

LUCE
Koje sam ti posudila na Božić.
Za neku tamo stanarinu.
A ti...

STEFAN
Debil sam bio. Debil. Ološ.

LUCE
Ali i ja sam tebi lagala.
Stefan gleda.

LUCE
Moj dečko je u Africi. Ali ne zaraduje za nas pare.
Oženit će se tamo nekom njihovom.

STEFAN

Žao mi je to čuti.

LUCE

Nije mi čak ni on to javio. To je rekla žena koja im organizira posao. Da je ostavio poruku za mene. Rekao je da smo mu ja i moja sjebana prošlost preveliki teret.

STEFAN

To je rekao?

LUCE

Nije. To bih htjela da je rekao.
Jer, nije rekao ništa.

STEFAN

Sad bih rekao da je kreten, ali isti smo.

Luce se nasmije.

LUCE

Točno.

STEFAN

Što su ti rekli?

LUCE

Da ću morati psihijatru.

STEFAN

Pa to je ok. I ja bih trebao.

LUCE

Da je tatin poremećaj bio nasljedan. I dida je isto tako.

STEFAN

Da, ali...

LUCE

Prekine ga.

Da bih i ja mogla. Jednog dana. Ne znaju kad.
Ne znaju kako. Ali moglo bi.

STEFAN

Ali i ne mora.

LUCE

Da, ne.

Tišina.

STEFAN

Jel se sjećaš... Jel se sjećaš one jedne večeri kad sam ukrao lubenicu sa štanda?

LUCE

Smije se.

Naravno. Bio si budala.

STEFAN

Kužiš, ja trčim s lubenicom, lik trči za mnom!

LUCE

Fino te opalio po nosu.

STEFAN

Bome. Ali znaš čega se najviše sjećam?

LUCE

Čega?

STEFAN

Kako si mi držala maramicu dok je krv lijevala.
Kad smo došli kući.

LUCE

Sjećam se.

STEFAN

Ležali smo. Pitaš sam te hoćeš....

LUCE

Dovrši.

...hoću li se udati za tebe.

STEFAN

Nisi htjela.

LUCE

Smije se.

Nisam htjela biti žena mafijaša!

STEFAN

Baš sam bio mafijozo.

LUCE

Bože, baš si bio glup.

Smiju se razdražano.

Na vrata bane Vinka s posudom.

VINKA

Evo, Marijan nije mogao sve pojesti.

Kaže, baci svinjama! Kakvim svinjama pa ima ko će to pojesti. A fine domaće babure i sočni paradajz.

Stefane, ajde probaj jel preslano!

Stefan ustaje, za njim i Luce.

Vrzmaju se svi po kući. Nastaje žamor.

Vinka skida folije s namještaja i kuće.

VINKA

Ne treba ovaj najlon. Nek diše kuća. A eno i vražje mačke mi se muvaju po dvorištu, Frenki ih hoće oderat, a one prkose li prkose...

Bane Dino.

DINO

Luce, evo stigli su iz Elektre. Kažu, uključena struja!

Kažu iz vodovoda da budeš kod kuće sutra,

doći će mijenjati cijevi!

Netko upali svjetlo.

Vinka podiže telefonsku slušalicu.

VINKA

Vidi vraga, radi ovo govno! Eto, sad me možeš i zvati!

Smije se.

Svi se komešaju po kući, okupljaju se oko hrane na stolu. Preplavi ih neka naznaka svijetle budućnosti.

Pojave se Mare, Seka i Ilija i zapjevaju.

„Smisli sebe, mila mati

Kad si bila mlada,

Da ne ljubiš kog si rada,

Crkla bi od jada.“

KRAJ